

Arrest

nr. 195 223 van 20 november 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 17 november 2017 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 november 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2017 om 11 uur.

Gehoord het verslag van de voorzitter van de Raad G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 8 november 2017 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met

vasthouding met het oog op verwijdering ten aanzien van verzoeker. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, vormt de bestreden beslissing.

1.2. Verzoeker ontsnapte op 16 november 2017 – en dus nog voordat voorliggend beroep werd ingesteld – bij een overbrenging naar het tropisch instituut.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad wijst erop dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat slechts een schorsing van de tenuitvoerlegging van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingediend indien de tenuitvoerlegging van deze maatregel imminent is en er nog geen gewone vordering tot schorsing tegen deze maatregel werd ingeleid.

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet voorts dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Verzoeker betoogt, ter onderbouwing van zijn standpunt dat zijn vordering een hoogdringend karakter heeft, dat de bestreden beslissing onmiddellijk kan worden uitgevoerd aangezien hij administratief van zijn vrijheid werd beroofd en hij werd overgebracht naar een gesloten centrum.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt evenwel dat verzoeker bij een overbrenging naar het tropisch instituut op 16 november 2017 is ontsnapt en hij derhalve niet langer door verweerder wordt vastgehouden met het oog op een gedwongen verwijdering naar zijn land van herkomst. Gelet op het voorgaande blijkt geenszins dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op korte termijn zal kunnen plaatsvinden en dat wanneer verzoeker een beroep doet op de gewone schorsingsprocedure een uitspraak van de Raad niet tijdig kan tussenkomen. Het hoogdringend karakter van de vordering wordt bijgevolg niet aangetoond en deze vaststelling op zich volstaat om deze vordering als onontvankelijk af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend zeventien door:

dhr. G. DE BOECK, voorzitter

dhr. T. VALGAERTS, toegevoegd griffier

De griffier, De voorzitter,

T. VALGAERTS

G. DE BOECK